

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

WARSZAWA, 5 października 1950 Nr A-105

Poz. 1322-1333

T R E Ś C :

DZIAŁ I. SPRAWY OGÓLNE

Poz. 1322. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie nadania orderu „Sztandar Pracy”.

Zarządzenia Prezesa Rady Ministrów:

Poz. 1323. o organizacji i funkcjonowaniu kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Handlu Wewnętrznego oraz w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach podległych, wydane w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli na wniosek Ministra Handlu Wewnętrznego.

Poz. 1324. w sprawie stosowania przepisów o socjalistycznej dyscyplinie pracy do personelu nauuczającego i pomocniczych sił naukowych w szkołach wyższych.

Poz. 1325. Zarządzenie Ministrów: Szkół Wyższych i Nauki, Oświaty i Zdrowia w sprawie regulaminu dla studentów szkół wyższych, pobierających zwyczajne stypendia państwowe.

Poz. 1326. Lista osób wyróżnionych odznaką „Przodownika Pracy”.

Poz. 1327. Lista osób wyróżnionych odznaką i dyplomem „Zasłużonego Przodownika Pracy”,

Poz. 1328. Lista osób wyróżnionych odznaką „Racjonalizatora Produkcji”.

Poz. 1329. Lista osób wyróżnionych odznaką i dyplomem „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji”.

DZIAŁ II. SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

Poz. 1330. Zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów w sprawie zmiany zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 12 lipca 1950 r. w sprawie podziału amortyzacji przedsiębiorstw na rozrachunku gospodarczym w 1951 r.

Poz. 1331. Zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem wydawniczym: „Wydawnictwo Polskie R. Wegner” w Warszawie.

Poz. 1332. Zarządzenie Ministra Przemysłu Lekkiego w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwami.

Poz. 1333. Zarządzenie Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego w sprawie ustanowienia zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem: „Wytwórnia Win Goldenring”, wł. Ottona Strer-Sterzyńskiego w Poznaniu.

DZIAŁ I SPRAWY OGÓLNE

1322.

Nr 4/376/50

ZARZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 22 września 1950 r.

w sprawie nadania Orderu „Sztandar Pracy”.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 1949 r. o Orderze „Sztandar Pracy” (Dz. U. R. P. Nr 41/49, poz. 301) nadając za wybitne zasługi położone dla Narodu i Państwa w dziedzinie komunikacji

ORDER „SZTANDAR PRACY” II KL.

inż. Morskiemu Stanisławowi.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Bierut

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

1323.

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 21 listopada 1949 r.

o organizacji i funkcjonowaniu kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Handlu Wewnętrznego oraz w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach podległych, wydane w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli na wniosek Ministra Handlu Wewnętrznego.

Na podstawie ust. 7 uchwały Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1948 r. oraz równobrzmiącej uchwały Rady Państwa z dnia 5 maja 1948 r. w sprawie organizacji i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych oraz o jej współpracy z kontrolą państwową i społeczną (Monitor Polski Nr 51, poz. 292 i 293) i art. 26 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o kontroli państwowej (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 74) — zarządza się, co następuje:

R o z d z i a ł I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Zarządzenie niniejsze ustala szczegółową organizację, zakres działania i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w resorcie Ministerstwa Handlu Wewnętrznego oraz zasady jej współpracy z kontrolą państwową i społeczną.

§ 2. Kontrola wewnętrzna w resorcie Ministerstwa Handlu Wewnętrznego zwana będzie w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia „kontrolą”, a jej organa — „organami kontroli”, osoby zaś powołane do jej wykonywania „inspektorami kontroli”. Określen tych należy używać we wszystkich przepisach, zarządzeniach, instrukcjach, regulaminach, okólnikach itp. Ministerstwa Handlu Wewnętrznego, w odróżnieniu od czynności inspekcji wykonywanych przez fachowe organa nadzoru.

§ 3. Czynności inspekcji (prawo wydawania zarządzeń, odpowiedzialność za nadzorowaną jednostkę, ciągłość czuwania), stanowiące funkcje właściwych komórek organizacyjnych, zgodnie z ust. 26 powołanej uchwały Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1948 r. sprawowane są niezależnie od kontroli zorganizowanej i działającej na podstawie niniejszego zarządzenia.

§ 4. Organa kontroli wewnętrznej, z wyjątkiem organu na szczeblu Ministerstwa, nie mogą kontrolować jednostki organizacyjnej, w skład której wchodzi — a przeprowadzane przez nie na zarządzenie kierownika tej jednostki organizacyjnej doraźne i częściowe dochodzenia nie mają mocy prawnej aktu kontroli.

R o z d z i a ł II.

Organizacja kontroli.

§ 5. Ustala się następujące organa kontroli wewnętrznej:

- 1) Departament Kontroli w Ministerstwie Handlu Wewnętrznego, podległy bezpośrednio Ministrowi Handlu Wewnętrznego,
- 2) Biura Kontroli w urzędach centralnych, podległych Ministrowi Handlu Wewnętrznego,
- 3) Biura Kontroli w przedsiębiorstwach o charakterze centralnym, podległych bezpośrednio Ministrowi Handlu Wewnętrznego,
- 4) Inspektoraty Kontroli w wyodrębnionych działach przedsiębiorstw wymienionych w pkt. 3),
- 5) Ekspozytura Biur lub Inspektoratów Kontroli, działające przy ekspozyturach okręgowych (oddziałach), urzędów, przedsiębiorstw lub ich działów, wymienionych w pkt. 2), 3) i 4).

Władze administracji zespolonej na szczeblu II i I instancji nie posiadają odrębnych organów kontroli. Kontrolę tę wykonywa wydział (inspektorat) kontroli przy wojewodzie (staroście).

§ 6. Organa kontroli podlegają administracyjnie i służbowo kierownikowi jednostki organizacyjnej, w skład której wchodzi.

§ 7. W powołanych w przyszłości urzędach i przedsiębiorstwach o dwu i trzystopniowej strukturze organizacyjnej będą tworzone organa kontroli wewnętrznej na podstawie każdorazowego zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego, wydanego za zgodą Prezesa Rady Ministrów i Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

§ 8. Na czele Departamentu Kontroli stoi Dyrektor Departamentu Kontroli, na czele Biura Kontroli stoi Dyrektor Biura Kontroli, na czele Inspektoratu Kontroli — Główny Inspektor Kontroli, na czele Ekspozytury Biura Kontroli lub Inspektoratu Kontroli — kierownik Ekspozytury.

§ 9. Minister Handlu Wewnętrznego po uzyskaniu opinii Prezydium Rady Ministrów (Biura Kontroli i Nadzoru), oraz w uzgodnieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli ustala etaty osobowe poszczególnych organów kontroli wewnętrznej (resortowej).

§ 10. Całokształtem kontroli w Ministerstwie Handlu Wewnętrznego w zakresie organizacji, planowania i sprawozdawczości, koordynacji, wykonywania kontroli, nadzoru oraz szkolenia kieruje Dyrektor Departamentu Kontroli w Ministerstwie Handlu Wewnętrznego, odpowiedzialny przed Ministrem Handlu Wewnętrznego.

§ 11. Do szczególnych obowiązków i uprawnień Dyrektora Departamentu Kontroli z tytułu kierownictwa kontroli należy:

- 1) stawianie wniosków i opiniowanie w sprawach obsady personalnej na stanowiskach inspektorów kontroli,
- 2) współpraca z Najwyższą Izbą Kontroli i bezpośrednie uzgadnianie z nią spraw kontroli w szczególności spraw planowania i sprawozdawczości kontroli,
- 3) wydawanie ogólnych instrukcji, wytycznych itp. w przedmiocie planowania kontroli w szczególności w celu uniknięcia zbieżności kontrolowania przez organa różnych stopni kontroli co do czasu i przedmiotu kontroli oraz wytycznych, podręczników fachowych, wzorów itp. w sprawie wykonywania kontroli, metodyki kontroli i sprawozdawczości z uwzględnieniem przepisów specjalnej instrukcji, wydanej przez Ministra Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli (ust. 8 uchwały Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1948 r.),
- 4) sprawowanie ogólnego służbowego i fachowego nadzoru nad wykonywaniem kontroli przez organa kontroli, wymienione w § 5,
- 5) prawo żądania od wszystkich organów kontroli w resorcie Ministerstwa Handlu Wewnętrznego wykonania określonych czynności kontrolnych, związanych z ich zakresem działania,
- 6) programowe szkolenie inspektorów kontroli oraz prowadzenie odpraw, instruktaży i egzaminów inspektorów kontroli.

§ 12. Departament Kontroli prowadzi centralną ewidencję planów kontroli oraz kontroli wykonanych na podstawie otrzymywanych sprawozdań okresowych.

R o z d z i a ł III

Zakres działania organów kontroli.

§ 13. Kontroli podlegają:

- 1) wszystkie władze, urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe lub będące pod zarządem państwowym, podległe bezpośrednio Ministrowi Handlu Wewnętrznego,
- 2) instytucje i przedsiębiorstwa bez względu na ich formę prawną lub organizacyjną, w których Skarb Państwa za pośrednictwem Ministerstwa Handlu Wewnętrznego lub też władz, urzędów, instytucji i przedsiębiorstw, wymienionych w pkt. 1), posiada udziały, akcje, względnie w inny sposób jest zaangażowany,
- 3) wszystkie instytucje lub przedsiębiorstwa podlegające nadzorowi Ministra Handlu Wewnętrznego,
- 4) instytucje i przedsiębiorstwa osób fizycznych lub prawnych bez względu na ich formę prawną i organizacyjną, które wykonują zadania w ramach obowiązujących przepisów, zawartych umów lub udzielonych zleceń w zakresie handlu wewnętrznego,
- 5) instytucje i przedsiębiorstwa osób fizycznych lub prawnych otrzymujące subwencje lub dotacje Skarbu Państwa za pośrednictwem Ministerstwa Handlu Wewnętrznego lub też władz, urzędów, instytucji i przedsiębiorstw podlegających Ministrowi Handlu Wewnętrznego w zakresie użycia tych subwencji lub dotacji.

§ 14. Minister Handlu Wewnętrznego może zlecić organom kontroli wykonanie kontroli innych instytucji, organizacji i przedsiębiorstw nie wymienionych w § 13, z tytułu nadanych mu szczególnych uprawnień lub poruczonych mu szczególnych zadań państwowych w zakresie ustawowego działania resortu.

§ 15. Poszczególne organa kontroli (§ 5) są właściwe do wykonywania kontroli:

- 1) Departament Kontroli Ministerstwa Handlu Wewnętrznego — do kontroli wszystkich jednostek organizacyjnych Ministerstwa Handlu Wewnętrznego, władz, urzędów, instytucji i przedsiębiorstw, wskazanych w § 13, przy czym jednak do wszczęcia kontroli w komórkach organizacyjnych Ministerstwa Handlu Wewnętrznego wymagane jest osobne zlecenie Ministra. W zasadzie Departament Kontroli jest powołany do planowej i systematycznej kontroli oraz do doraźnego badania i sprawdzania działalności resortowej jednostek (urzędów, instytucji i przedsiębiorstw) typu centralnego i na szczeblu bezpośrednio niższym, kontrolę pozostałych jednostek przeprowadza w zasadzie wrywkowo lub w razie konieczności;
- 2) Biura Kontroli w jednostkach organizacyjnych typu centralnego obejmują kontrolą planową i systematyczną:
 - a) instytucje i przedsiębiorstwa bezpośrednio podległe jednostce, w skład której wchodzi; wszystkie pozostałe instytucje i przedsiębiorstwa, znajdujące się na niższym szczeblu organizacyjnym, Biuro Kontroli w jednostkach organizacyjnych typu centralnego kontroluje tylko wrywkowo lub w razie konieczności;
 - b) ekspozytury lub inspektoraty kontroli w urzędach i przedsiębiorstwach, podległych bezpośrednio jednostce, w skład której wchodzi;
- 3) Inspektoraty Kontroli obejmują kontrolą planową i systematyczną wszystkie instytucje i przedsiębiorstwa podległe jednostce, w skład której wchodzi;
- 4) Ekspozytury Biur lub Inspektoratów Kontroli obejmują kontrolą planową i systematyczną wszystkie jednostki podległe jednostce terenowej, przy której działają.

§ 16. Każdy organ kontroli wyższego stopnia powołany jest do instruowania, normowania, koordynowania, nadzorowania oraz kontrolowania działalności niższych organów kontroli wewnętrznej w podległych lub nadzorowanych przez Ministerstwo jednostkach.

§ 17. Organa kontroli są powołane do kontroli organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania jednostek, podlegających kontroli z punktu widzenia planowości, legalności, rzetelności, gospodarności i celowości.

§ 18. Dla wykonywania powyższych zadań organa kontroli przeprowadzają kontrolę:

- 1) wstępną (czynności zamierzonych),
- 2) faktyczną (czynności dokonywanych),
- 3) następną (czynności dokonanych).

§ 19. Szczegółowy zakres i sposób wykonywania kontroli wstępnej, faktycznej i następnej ustali instrukcją Ministra Handlu Wewnętrznego, wydana zgodnie z ust. 8 powołanej na wstępie uchwały Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1948 r. w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli, a także w porozumieniu z Ministrem Skarbu w odniesieniu do spraw finansowych. Instrukcja ta winna być przesłana do wiadomości Prezydium Rady Ministrów (Biuro Kontroli i Nadzoru).

§ 20. Organa kontroli nie mogą wydawać żadnych zarządzeń i orzeczeń z wyjątkiem spraw:

- 1) nagłych, podlegających kontroli, a nie cierpiących zwłoki, jeżeli w inny sposób nie można zapobiec szkodzi Skarbu Państwa lub interesu publicznego — zawiadamiając o tym niezwłocznie władze kontrolowanej jednostki, której te zarządzenia dotyczyły;
- 2) dotyczących trybu i zasad wykonywania kontroli przez podległe organa kontroli.

Odpisy wydanych zarządzeń i orzeczeń winny być nadane właściwym organom Najwyższej Izby Kontroli.

§ 21. Sprawy, podlegające na podstawie obowiązujących przepisów skierowaniu do władz, powołanych do ścigania przestępstw, organa kontroli kierują bezpośrednio do tych władz z wnioskiem o wszczęcie dochodzenia, zawiadamiając jednocześnie zwierzchnika kontrolowanej jednostki, Departament Kontroli oraz właściwy organ Najwyższej Izby Kontroli.

§ 22. W przypadkach stwierdzenia przekroczeń służbowych, nie podlegających ściganiu w drodze karnej, organa

kontroli kierują do właściwych władz przełożonych wnioski o pociągnięcie do odpowiedzialności służbowej lub o wdrożenie postępowania dyscyplinarnego z równoczesnym zawiadomieniem o tym działu personalnego jednostki organizacyjnej, w skład której dany organ kontroli wchodzi. Nadto Departament Kontroli w sprawach wszczętych przez siebie zawiadamia Departament Kadr Ministerstwa Handlu Wewnętrznego.

§ 23. Organa i inspektorzy kontroli nie ponoszą odpowiedzialności za stan organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania kontrolowanych jednostek, natomiast są odpowiedzialni za rzetelne stwierdzenie stanu faktycznego i jego odtworzenie.

§ 24. Inspektorzy kontroli legitymują się — niezależnie od legitymacji służbowych — osobnymi delegacjami, podpisanymi przez kierownika (zastępcę) właściwego organu kontroli.

Dyrektorowi Departamentu Kontroli, wicedyrektorom Departamentu Kontroli, dyrektorom biur kontroli, głównym inspektorom kontroli (względnie kierownikom ekspozytur, biur i inspektoratów kontroli) przysługują prawo przeprowadzania kontroli bez obowiązku okazywania delegacji, a tylko na podstawie legitymacji służbowej.

§ 25. Jednostki, podlegające kontroli, są obowiązane udzielać organom kontroli w zakresie ich właściwości oraz poszczególnym inspektorom kontroli w związku z ich czynnościami żądanych wyjaśnień ustnych lub pisemnych, wglądu do ksiąg, akt, dokumentów itp. oraz wszelkiej pomocy i ułatwień służbowych.

§ 26. Departament Kontroli ma prawo wzywania świadków, biegłych i osób interesowanych w myśl przepisów o postępowaniu administracyjnym.

§ 27. Na żądanie organów kontroli wszystkie władze i organa Ministerstwa Handlu Wewnętrznego obowiązane są delegować swych pracowników, posiadających specjalne wykształcenie lub wiadomości, do uczestniczenia w czynnościach kontrolnych w charakterze rzeczoznawców.

Dyrektor Departamentu Kontroli może powoływać rzeczoznawców i spoza grona pracowników, wymienionych w ust. 1.

§ 28. Wszystkie komórki organizacyjne Ministerstwa Handlu Wewnętrznego oraz urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa typu centralnego obowiązane są dostarczać Departamentowi Kontroli Ministerstwa Handlu Wewnętrznego w ustalonej przezeń liczbie egzemplarzy odpisy zarządzeń, instrukcji, okólników itp. dotyczących organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania jednostek resortu, oraz udzielać informacji w zakresie przewidzianym uprawnieniami organów kontroli.

Powyższe stosuje się odpowiednio do uprawnień organów kontroli niższych stopni wobec władz, urzędów, instytucji i przedsiębiorstw ich stopnia.

R o z d z i a ł IV.

Planowanie kontroli.

§ 29. Kontrola na wszystkich stopniach jest wykonywana planowo na podstawie okresowych (rocznych i kwartalnych) planów kontroli.

§ 30. Minister Handlu Wewnętrznego w uzgodnieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli zatwierdza ogólne założenia do okresowego planowania kontroli w całym resorcie, opracowane przez Departament Kontroli na podstawie założeń programowych Rządu, oceny stanu administracji i gospodarki resortu oraz zgłoszonych wniosków.

Kierownicy komórek organizacyjnych Ministerstwa Handlu Wewnętrznego oraz instytucji i przedsiębiorstw typu centralnego zgłaszają Dyrektorowi Departamentu Kontroli swoje wnioski i uwagi do okresowych planów kontroli.

§ 31. Na podstawie ogólnych założeń do okresowego planowania kontroli organa kontroli wszystkich stopni sporządzają plany kontroli i przedstawiają je do zatwierdzenia kierownikowi jednostki organizacyjnej, w skład której wchodzi.

Niezależnie od tego każdy organ kontroli (oprócz Departamentu Kontroli) przedstawia swój plan kontroli kierownikowi organu kontroli wyższego stopnia, który jest uprawniony wnosić do planu poprawki, wynikające z potrzeby wzajemnego uzgodnienia kontroli różnych stopni, jak również niezbędne uzupełnienia do planu.

Poprawki te i uzupełnienia są dla organu kontroli niższego stopnia wiążące.

§ 32. Organ kontroli wyższego stopnia jest uprawniony do sprawdzania wykonania planów kontroli organu kontroli stopnia niższego.

§ 33. Niezależnie od kontroli planowych mogą być w uzasadnionych wypadkach przeprowadzane kontrole dozażne, a to na zlecenie kierownika jednostki organizacyjnej, w skład której wchodzi organ kontroli lub organu kontroli wyższego stopnia, bądź z własnej inicjatywy organu kontroli.

R o z d z i a ł V.

Dokumentacja, sprawozdawczość i postępowanie pokontrolne.

§ 34. O wyniku swych czynności inspektorzy kontroli sporządzają protokoły z kontroli i sprawozdania pokontrolne. Jeden egzemplarz protokołu winien być pozostawiony w jednostce kontrolowanej. Protokoły z kontroli, dwustronnie podpisane, stanowią stwierdzenie faktów ujawnionych w toku kontroli. Kierownictwo jednostki kontrolowanej ma prawo zgłosić do protokołu zastrzeżenia lub wyjaśnienia; w razie braku zastrzeżeń należy o tym uczynić wzmiankę w protokole.

Sprawozdania pokontrolne zawierają analizę i ocenę stwierdzonego protokołem stanu faktycznego, ustalenie odpowiedzialności i omówienie okoliczności mających wpływ na stan organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania jednostek kontrolowanych, jak również wnioski co do poprawy stwierdzonego stanu faktycznego oraz co do sposobu odzyskania strat i ukarania winnych.

Sprawozdanie pokontrolne podpisuje tylko inspektor przeprowadzający kontrolę i przedstawia je organowi kontroli, który zlecił kontrolę.

§ 35. Organa kontroli kierują wnioski do władzy przełożonej jednostki kontrolowanej bądź do kierownika jednostki kontrolowanej, a na podstawie tych wniosków władze przełożone lub kierownik wydają zarządzenia, za które ponoszą pełną odpowiedzialność.

Organa kontroli mają prawo domagać się terminowego powiadomienia o wydanych zarządzeniach i o ich wykonaniu, co nie dotyczy wniosków, kierowanych do władzy naczelnej.

§ 36. Organa kontroli mogą występować z wnioskami pokontrolnymi jedynie do władz równego lub niższego szczebla. W razie potrzeby bezpośredniego wystąpienia do władz przełożonych jednostki, w skład których wchodzi wnioskujący organ kontroli, wystąpienia na wniosek tego organu dokonuje organ kontroli wyższego stopnia.

W razie nieuwzględnienia wniosków organu kontroli przez władze równego lub niższego szczebla, rozstrzyga wspólny przełożony.

§ 37. W razie rozbieżności zdań między kierownikiem organu kontroli a jego zwierzchnikiem (władzą administracyjną) w związku z wydaniem lub wykonaniem zarządzeń pokontrolnych, kierownikowi organu kontroli służy odwołanie do kierownika wyższego stopnia kontroli. Kierownik organu kontroli wyższego stopnia decyduje wówczas o przedstawieniu sprawy do rozstrzygnięcia swemu zwierzchnikowi jako przełożonemu jednostki kontrolowanej.

Jeżeli zwierzchnia władza organów kontroli wyda zarządzenie wynikające z wniosków kontroli lub w sprawie sprawowania kontroli mimo sprzeciwu kierownika tego organu kontroli, zarządzenie to winno być wykonane, ale kierownik organu kontroli obowiązany jest niezwłocznie donieść o tym kierownikowi wyższego stopnia kontroli.

§ 38. Odpisy swych ważniejszych wystąpień oraz sprawozdań okresowe z własnej działalności organa kontroli kierują do organów kontroli wyższego stopnia. Wyniki kontroli związane z wykonaniem budżetu organa kontroli przesyłają za pośrednictwem Departamentu Kontroli Ministerstwa Handlu Wewnętrznego do wiadomości Komisji Oszczędnościowej w Ministerstwie Skarbu.

§ 39. Na podstawie wyników kontroli własnego organu kontroli oraz sprawozdań z działalności niższych organów kontroli Dyrektor Departamentu Kontroli Ministerstwa Handlu Wewnętrznego przedstawia Ministrowi roczne i kwartalne sprawozdania z działalności i wyników kontroli w całokształcie resortu.

R o z d z i a ł VI.

Współdziałanie kontroli wewnętrznej z innymi komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Handlu Wewnętrznego.

§ 40. Między organami kontroli wewnętrznej a innymi komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Handlu Wewnętrznego w szczególności komórkami załatwiającymi sprawy organizacyjne i budżetowe powinien istnieć stały, wzajemny kontakt, oparty na ścisłym współdziałaniu oraz systematycznej wymianie informacji, wniosków, osiągnięć i zamierzeń.

§ 41. Organa kontroli wewnętrznej biorą udział w ważniejszych konferencjach, odprawach i zjazdach kierowników i pracowników jednostek organizacyjnych Ministerstwa Handlu Wewnętrznego.

§ 42. W miarę potrzeby przedstawiciele jednostek organizacyjnych Ministerstwa Handlu Wewnętrznego biorą udział w zjazdach i konferencjach, organizowanych przez kontrolę wewnętrzną.

Zadaniem tych konferencji winno być:

- a) koordynowanie działalności organów kontroli z innymi komórkami organizacyjnymi,
- b) ustalanie wniosków i wytycznych do zarządzeń potrzebnych dla usunięcia braków i niedociągnięć w poszczególnych jednostkach organizacyjnych,
- c) omawianie wykonania planu działalności kontroli za okres ubiegły.

Protokoły ze zjazdów i konferencji winny być przedkładane Departamentowi Kontroli Ministerstwa Handlu Wewnętrznego.

Rozdział VII.

Współpraca z kontrolą państwową, skarbową i bankową oraz z władzami, powołanymi do ścigania przestępstw.

§ 43. Najwyższa Izba Kontroli koordynuje działalność organów kontroli wewnętrznej z działalnością własną oraz działalnością organów kontroli społecznej rad narodowych.

Z tego tytułu Najwyższa Izba Kontroli jest uprawniona udzielać kontroli wewnętrznej wytycznych co do opracowywania okresowych planów kontroli, wprowadzać do ustalonych już planów poprawki i uzupełnienia, zlecać kontrole dorywcze nieprzewidziane w planach kontroli wewnętrznej, a ponadto sumować i oceniać wyniki kontroli, przeprowadzonych przez organa kontroli wewnętrznej.

Organa kontroli współpracują z Najwyższą Izbą Kontroli przez:

- 1) nadsyłanie przez organa kontroli jednostek organizacyjnych, podległych Ministrowi Handlu Wewnętrznego, do właściwych organów Najwyższej Izby Kontroli okresowych planów pracy, okresowych sprawozdań z czynności oraz sprawozdań z kontroli w sprawach o szczególnym znaczeniu dla interesów Państwa — a także na żądanie Najwyższej Izby Kontroli i jej delegatur wszelkich materiałów z dokonanych czynności kontrolnych. O wykonaniu żądania organa kontroli wewnętrznej zawiadamiają niezwłocznie Departament Kontroli Ministerstwa Handlu Wewnętrznego. Formy i terminy składania planów kontroli i okresowych sprawozdań z działalności organów kontroli wewnętrznej oraz tryb zlecania przez Najwyższą Izbę Kontroli przeprowadzania kontroli dorywczych ustala instrukcja Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, wydana w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów;

- 2) powiadamianie przez wszystkie organa kontroli delegatur Najwyższej Izby Kontroli o rozpoczęciu kontroli w terenie;

- 3) udział we wspólnych kontrolach:

- a) inicjowanych przez Najwyższą Izbę Kontroli i przeprowadzanych pod kierownictwem przedstawicieli Najwyższej Izby Kontroli w zespołach złożonych z przedstawicieli Najwyższej Izby Kontroli i kontroli wewnętrznej, lub Najwyższej Izby Kontroli, kontroli wewnętrznej i kontroli społecznej rad narodowych;

- b) inicjowanych przez Najwyższą Izbę Kontroli i przeprowadzanych w zespołach, złożonych z przedstawicieli kontroli wewnętrznej i kontroli społecznej rad narodowych, lub kontroli wewnętrznej różnych resortów względnie kontroli wewnętrznej i kontroli finansowej banków państwowych;

- 4) zawiadamianie Najwyższej Izby Kontroli względnie jej delegatur o zjazdach i konferencjach, organizowanych przez kontrolę wewnętrzną, oraz przysyłanie odpisów protokołów z tych obrad;

- 5) udział we wspólnych naradach i konferencjach organów kontroli wewnętrznej, finansowej banków państwowych i społecznej rad narodowych pod kierownictwem Najwyższej Izby Kontroli.

§ 44. Departament Kontroli Ministerstwa Handlu Wewnętrznego porozumiewa się z Ministerstwem Skarbu oraz właściwymi państwowymi bankami w celu koordynacji kontroli i wykorzystuje materiały, uzyskany przez te instytucje w związku z przeprowadzoną przez nie kontrolą finansową przedsiębiorstw.

Wyniki kontroli, związanych z wykonywaniem budżetu, Departament Kontroli przesyła do wiadomości Komisji Oszczędnościowej w Ministerstwie Skarbu.

§ 45. Organa kontroli wewnętrznej obowiązane są na żądanie Najwyższej Izby Kontroli i jej delegatur dostarczać im wszelkich materiałów z dokonywanych czynności kontrolnych bez specjalnego upoważnienia Departamentu Kontroli.

Organa kontroli wewnętrznej obowiązane są na żądanie władz powołanych do ścigania przestępstw (jak: władze sądowe, delegatury Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym, Urzędy Bezpieczeństwa Publicznego) dostarczać im bez specjalnego upoważnienia Departamentu Kontroli wszelkich materiałów dotyczących przestępstw w tych wypadkach, kiedy wymienione władze prowadzą dochodzenie w sprawach, wykrytych w związku z dokonywaną kontrolą.

O wykonaniu żądania organa kontroli wewnętrznej zawiadamiają niezwłocznie Departament Kontroli.

Rozdział VIII.

Współpraca z kontrolą społeczną.

§ 46. Kontrola wewnętrzna współpracuje z radami narodowymi przez udział przedstawicieli rady narodowej w kontroli, przeprowadzonej na jej wniosek, a także w kontroli, przeprowadzonej z inicjatywy kontroli wewnętrznej, jeżeli rada uzna swój udział w tej kontroli za potrzebny. Dla umożliwienia radzie narodowej powzięcia decyzji co do udziału w komisyjnej kontroli inspektorzy kontroli wewnętrznej są obowiązani zawiadamiać właściwą radę o rozpoczęciu kontroli. Nie dotyczy to kontroli doraźnych dla zbadania określonych spraw, przeprowadzanych z inicjatywy organów kontroli wewnętrznej.

Organa kontroli wewnętrznej doreczają radzie narodowej odpisy protokołów z kontroli, przeprowadzonych przy współudziale przedstawicieli rady narodowej, na obszarze właściwości terytorialnej rady narodowej.

Poza tym organa kontroli wewnętrznej powiadamiają prezydium rad narodowych o usunięciu uchybień, stwierdzonych w wyniku kontroli, przeprowadzonej z udziałem przedstawicieli rady narodowej lub na jej wniosek.

Rozdział IX.

Fowoływanie, odwoływanie i przenoszenie pracowników organów kontroli.

§ 47. Dyrektora Departamentu Kontroli Ministerstwa Handlu Wewnętrznego oraz jego zastępców powołuje i odwołuje Minister Handlu Wewnętrznego z zachowaniem kompetencji Komisji Kwalifikacyjnej przy Radzie Państwa.

Wszystkich naczelników wydziałów, kierowników referatów, dyrektorów biur, głównych inspektorów kontroli, inspektorów kontroli i im równorzędnych powołuje, odwołuje i przenosi Minister Handlu Wewnętrznego.

Wnioski Dyrektora Departamentu w sprawach dotyczących powoływania, odwoływania i przenoszenia inspektorów kontroli, wymienionych w ust. 2, winny być uzgodnione z Dyrektorem Departamentu Kadr i Komisją Kwalifikacyjną przy Radzie Państwa.

§ 48. Inspektorzy kontroli — niezależnie od funkcji jakie sprawują we wszystkich organach kontroli — nie mogą równoległe z obowiązkami kontrolnymi i w ciągu 2 lat po ustaniu stosunku służbowego z organem kontrolnym zajmować jakiegokolwiek stanowiska administracyjnego w jednostkach, które podlegały ich kontroli.

Inspektorom kontroli nie można również powierzać żadnych funkcji administracyjnych w jednostkach, w skład których wchodzi.

O odchyleniach od powyższych zasad decyduje Komisja Kwalifikacyjna przy Radzie Państwa, do której należy w tych sprawach kierować odpowiednio uzasadnione wnioski za pośrednictwem Departamentu Kontroli Ministerstwa Handlu Wewnętrznego.

§ 49. Decyzje Komisji Kwalifikacyjnej, o których mowa w niniejszym rozdziale, nie naruszają ustawowych kompetencji Prezesa Rady Ministrów co do wyrażania zgody na mianowanie i awansowanie urzędników zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 11, poz. 72).

Rozdział X.

Postanowienia końcowe.

§ 50. Zarządzenie niniejsze uchyla w stosunku do urzędów, instytucji i przedsiębiorstw, podległych Ministrowi Handlu Wewnętrznego, moc obowiązującą zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 4 czerwca 1948 r., wydanego w porozumieniu z Dyrektorem Biura Kontroli przy Radzie Państwa, w sprawie organizacji i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Przemysłu i Handlu, urzędach, instytucjach oraz przedsiębiorstwach podległych

Ministrowi Przemysłu i Handlu — (Dz. Urz. M. P. i H. Nr 13, poz. 182).

§ 51. Upoważnia się Ministra Handlu Wewnętrznego do wydania w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli szczegółowej instrukcji, dotyczącej trybu i zasad prowadzenia kontroli przez organa kontroli wewnętrznej, podległe Ministrowi Handlu Wewnętrznego.

§ 52. Do czasu wydania zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego w sprawie instrukcji o wykonywaniu kontroli przez organa kontroli wewnętrznej resortu Ministerstwa Handlu Wewnętrznego, do spraw nie uregulowanych niniejszym zarządzeniem obowiązują przepisy zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 czerwca 1948 r. w sprawie instrukcji o wykonywaniu kontroli przez organa kontroli wewnętrznej Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 53. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz
PREZES NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI

Fr. Józwiak Witold
MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO T. Dietrich

1324.

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 22 września 1950 r.

w sprawie stosowania przepisów o socjalistycznej dyscyplinie pracy do personelu nauczającego i pomocniczych sił naukowych w szkołach wyższych.

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 168) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 168) mają zastosowanie do profesorów, zastępców profesorów, docentów, wykładowców i pomocniczych sił naukowych w szkołach wyższych w zakresie czasu ich pracy, objętej planem zajęć.

§ 2. Kierownikiem zakładu pracy w rozumieniu powołanej ustawy jest dziekan wydziału.

§ 3. Funkcje rady zakładowej dla celów ustawy, powołanej w § 1, sprawuje w szkołach wyższych Komisja, złożona z trzech osób, powołanych przez rektora dla każdego wydziału spośród profesorów tego wydziału.

§ 4. Osoby, wymienione w § 1, obowiązane są składać dziekanowi usprawiedliwienia z nieobecności lub spóźnienia zgodnie z ogólnie obowiązującymi przepisami.

§ 5. Zasady kontroli obecności określi instrukcja właściwego Ministra.

§ 6. Stały nadzór nad stosowaniem przepisów o socjalistycznej dyscyplinie pracy sprawuje rektor.

Dziekan obowiązany jest składać sprawozdania z naruszenia przepisów ustawy o socjalistycznej dyscyplinie pracy — rektorowi raz w miesiącu, rektor zaś składa sprawozdanie właściwemu Ministrowi raz na trzy miesiące.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

1325.

ZARZĄDZENIE

MINISTRÓW: SZKÓŁ WYŻSZYCH I NAUKI, OŚWIATY I ZDROWIA

z dnia 25 września 1950 r.

w sprawie regulaminu dla studentów szkół wyższych, pobierających zwyczajne stypendia państwowe.

Na podstawie § 20 uchwały Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1949 r. w sprawie państwowych stypendiów dla młodzieży szkół wyższych (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-4, poz. 38) oraz art. 4 ustawy z dnia 26 kwietnia 1950 r. o utworzeniu urzędu Ministra Szkół Wyższych i Nauki (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się regulamin dla studentów szkół wyższych pobierających zwyczajne stypendia państwowe.

§ 2. Regulamin stanowi załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1950 r.

MINISTER SZKÓŁ WYŻSZYCH I NAUKI A. Rapacki
MINISTER OŚWIATY W. Jarosiński

MINISTER ZDROWIA w/z J. Sztachelski

Załącznik do zarządzenia Ministrów: Szkół Wyższych i Nauki, Oświaty i Zdrowia z dnia 25 września 1950 r. (poz. 1325).

REGULAMIN

dla studentów szkół wyższych, pobierających zwyczajne stypendia państwowe.

§ 1. Stypendium zwyczajne przyznaje się w zasadzie na cały czas trwania studiów i wypłaca się je w każdym roku szkolnym miesięcznie przez 10 miesięcy od 1 października do 30 lipca każdego roku. Stypendium powinno być wypłacane od 5 do 12 każdego miesiąca.

§ 2. Wydziałowa Komisja Stypendialna może w ciągu roku akademickiego cofnąć stypendium w przypadku stwierdzenia, że stypendysta:

a) wykazuje niedostateczne postępy w nauce, t. zn. nie zaliczył semestru względnie nie został przyjęty na wyższy rok studiów;

b) zachował się w sposób niegodny studenta Polski Ludowej;

c) naruszył zarządzenie Ministra Szkół Wyższych i Nauki z dnia 21 września 1950 r. o dyscyplinie pracy studentów szkół wyższych (Monitor Polski Nr A-104, poz. 1311);

d) lub jego rodzice względnie opiekun znajdują się w takiej sytuacji materialnej, że mogą pokryć koszty jego utrzymania w czasie studiów;

e) zajmuje się stałą pracą zarobkową;

f) podał niezgodne z prawdą informacje i oświadczenia, lub we właściwym czasie nie zgłosił Wydziałowej Komisji Stypendialnej zmiany w sytuacji materialnej jego rodziców, opiekunów lub własnej oraz wejścia w stosunek stałej pracy zarobkowej.

§ 3. Listy studentów, którym stypendia zostały cofnięte, Przewodniczący Wydziałowej Komisji Stypendialnej przesyła rektorowi właściwej szkoły, który zarządza wstrzymanie wypłaty stypendium. Odpisy list przesyła Komisja delegatowi danego Ministra do spraw młodzieży do wglądu.

§ 4. Lista stypendystów, którym cofnięto stypendium, winna być ogłoszona w sposób przyjęty na danej uczelni.

§ 5. Studenci, którym Wydziałowa Komisja Stypendialna cofnęła stypendium, mogą odwołać się do Środowiskowej Komisji Stypendialnej w ciągu 14 dni od daty ogłoszenia listy stypendystów. Środowiskowa Komisja Stypendialna winna rozpatrzyć odwołania w ciągu 14 dni od daty ich otrzymania. Decyzja Środowiskowej Komisji Stypendialnej jest ostateczna.

§ 6. Stypendyście, który naruszył przepisy o dyscyplinie pracy (§ 2 lit. c) niniejszego regulaminu) Wydziałowa Komisja Stypendialna wstrzymuje stypendium:

a) na okres jednego miesiąca przy karze upomnienia z odnotowaniem w aktach personalnych i zamieszczeniem na tablicy ogłoszeń;

b) na okres dwóch miesięcy przy karze nagany;

c) na okres czterech miesięcy przy karze nagany z zagrożeniem skreślenia.

§ 7. Stypendia na następny rok studiów przedłuża delegat na wniosek Wydziałowej Komisji Stypendialnej.

§ 8. Stypendysta nie może tłumaczyć się nieznanomością niniejszego regulaminu.

§ 9. Regulamin niniejszy obowiązuje stypendystę z chwilą, gdy nazwisko jego zostało ogłoszone na liście stypendystów.

§ 10. Z chwilą wejścia w życie niniejszego regulaminu tracą moc obowiązującą wszystkie dotąd ogłoszone przepisy i zarządzenia sprzeczne z jego postanowieniami.

1326.

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ „PRZODOWNIKA PRACY”.

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Przodownika Pracy” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Przodownika Pracy” następujące osoby zostały wyróżnione w dniu 22 lipca 1950 r. odznaką

„PRZODOWNIKA PRACY”

przez Dyрекcję Generalną Kolei Państwowych:

Abram Józef Jan, Achtelik Marian, Adamczak Tadeusz, Adamski Jan, Adamski Henryk, Adamski Marian, Aftowicz Franciszek, Aksamit Stefan, Aksamit Ignacy, Anzel Stefan, Bachara Władysław, Bajda Franciszek, Bakalarzski Tadeusz, Banach Jan, Baranowski Edward, Baranowski Wincenty, Baranowski Zygmunt, Bat Józef, Bechonek Stanisław, Bednarczyk Antoni, Bednarczyk Czesław, Berdych Jan, Betke Sylwester, Białozucki Stanisław, Bies Franciszek, Bilko Mieczysław, Blank Alojzy, Błachut Jan, Błażejczyk Aleksander, Bogusław Teodor, Bolan Stan-